

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๕

โดยที่พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้จะ
ได้มีการปรับปรุงแก้ไขต่อมาหลายครั้งก็ยังไม่ทันกับเหตุการณ์
บ้านเมืองที่ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก การปกครองประเทศ
ตามระบอบประชาธิปไตยนั้น แม้จะแบ่งอำนาจอธิปไตยออก
เป็น ๓ คือ อำนาจอธิปไตย อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ
ก็ตาม แต่การแบ่งแยกเช่นนั้นก็เพื่อแยกการปฏิบัติการ จะ
แยกกันเด็ดขาดหรือขาดลอยไปเลยนั้นไม่ได้ อำนาจใดอำนาจ
หนึ่งจะมีอำนาจสิทธิขาดเหนืออีกอำนาจหนึ่งก็ไม่ได้ แต่ท
บัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการปัจจุบัน
มิได้มีความเชื่อมโยงตามควรระหว่างราชการตุลาการและราชการ
ฝ่ายบริหาร ทั้งๆ ที่ราชการฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบในราชการ
ฝ่ายตุลาการต่อสภานิติบัญญัติ และบทบัญญัติบางส่วนใน
กฎหมายนี้ก็ก่อให้เกิดความไม่ราบรื่นรวดเร็วในการปฏิบัติ
ราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีล่าช้า

คู่ความต้องการเสียเวลาเป็นปีๆ เปลืองเงินเปลืองเวลา คณะปฏิวัติจึงเห็นเป็นการจำเป็นและสมควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการให้เหมาะสม เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงราชการศาลยุติธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อความมั่นคงแห่งชาติเป็นอันมาก ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว เป็นผลดีแก่ชาติบ้านเมืองและประชาชนเป็นส่วนรวม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการได้แก่

(๑) ข้าราชการตุลาการ คือ ผู้พิพากษาซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามที่กำหนดไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและในกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจและหน้าที่เช่นว่านั้นรวมถึงผู้ช่วยผู้พิพากษา และข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของ ก.ต. เทียบกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

(๒) ตะไตะยุติธรรม คือ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม

(๓) ข้าราชการธุรการ ซึ่งแบ่งออกเป็น

(ก) ข้าราชการธุรการสามัญ คือ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางธุรการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(ข) ข้าราชการธุรการวิสามัญ คือ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางธุรการ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ข้าราชการตุลาการและตะไตะยุติธรรมได้รับเงินเดือนตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ส่วนข้าราชการธุรการสามัญได้รับเงินเดือนตามอัตราในบัญชีซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ

ในปีหนึ่ง ๆ ให้มีการกำหนดเงินในงบประมาณไว้สำหรับเลื่อนเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการได้เลื่อนชั้นเงินเดือน ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนชั้นนั้น

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ คณะรัฐมนตรีอาจวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการไว้เป็นเงินสะสม และคิดดอกเบี้ยในเงินสะสมนั้นให้ด้วย เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้จ่ายคืนเมื่อออกจากราชการ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือน ดังนี้

(๑) ประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๘

(๒) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือน

ชั้น ๘

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

(๓) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

ส่วนข้าราชการตุลาการตำแหน่งอื่นให้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๒ ขึ้นไป โดยผู้ใดจะได้รับชั้นใดให้เป็นไปตามความเหมาะสม”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการ นอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้เสนอ ก.ต. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง

การแต่งตั้งให้ข้าราชการตุลาการดำรงตำแหน่งและให้ประจำอยู่ศาลใด ชั้นใด ให้คำนึงถึงความสำคัญที่จะให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลแต่ละศาลแต่ละชั้น ซึ่งต่างก็มีความสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น เป็นไปด้วยดีและมีสมรรถภาพดีที่สุดในบรรดาผลเช่นว่านี้ ในการพิจารณาจึงไม่ให้จำกัดว่าผู้พิพากษาที่มีอาวุโสหรือเงินเดือนสูงจะต้องประจำอยู่ศาลชั้นสูงหรือศาลในนครหลวงกรุงเทพมหานคร แต่ให้พึงเล็งที่จะให้ศาลทุกชั้นและทุกศาลมีผู้พิพากษาที่มีความชำนาญชำนาญอยู่ประจำตามความจำเป็น เพื่อการให้ความยุติธรรมเป็นไปโดยราบรื่นและถูกต้อง

บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาจะต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา และได้รับการอบรมจากกระทรวงยุติธรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผลของการอบรมเป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมว่าผู้ช่วยผู้พิพากษานั้นมีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาและทั้งได้ทำการปฏิญาณสาบานตนตามวิธีและโดยใช้ถ้อยคำดังที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ใดไม่ทำการปฏิญาณสาบานตนดังกล่าวในวรศก่อนก็ดี รัฐมนตรีเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ ก่อนได้รับบรรจุเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาก็ดี มีเหตุอันใดอันรัฐมนตรีเห็นว่าไม่สมควรบรรจุเป็นผู้พิพากษาก็ดี หรือเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษามาแล้วเป็นเวลาสองปี และผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าวในวรศก่อนก็ดี รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการได้

เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาแล้ว ปราบกฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ ตั้งแต่ก่อนได้รับบรรจุก็ดี หรือในปีแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา หากปราบกฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาก็ดี เมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ให้รัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลขอให้ทรงถอดถอน ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ การเลื่อนชั้นและขั้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งในเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. แล้ว โดยปกติให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนปีละหนึ่งขั้น การพิจารณาเลื่อนขั้นหรือขั้นเงินเดือนนั้น ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดุสาหะ และคุณภาพในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี และในการปฏิบัติงานอื่นในหน้าที่การบำเพ็ญตนในตำแหน่งตุลาการ การปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนปริมาณแห่งราชการตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ โดยไม่มีข้อจำกัดว่าผู้ประจำอยู่ศาลชั้นหนึ่งจะได้รับการพิจารณาดีกว่า หรือก่อนผู้ประจำอยู่ศาลอีกชั้นหนึ่งหรือผู้ที่ประจำอยู่ในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี จะได้รับการพิจารณาดีกว่าผู้ประจำอยู่ต่างจังหวัด ต่อเมื่อมีคุณวุฒิต่างกล่าวทัดเทียมกัน จึงให้อาาวุโสตามที่กระทรวงยุติธรรมด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. ได้จัดลำดับไว้มาเป็นข้อขาด

ในการพิจารณาเรื่องเลื่อนเงินเดือนหรือพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วแต่กรณี รัฐมนตรี หรือ ก.ต. จะเรียกสำนวนและเอกสารอื่นใดจากศาลมาประกอบการพิจารณาก็ได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ การสั่งให้ข้าราชการตุลาการไปช่วยทำงานในตำแหน่งราชการตุลาการอื่นชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินหกเดือน ให้รัฐมนตรีสั่งได้ ถ้าเกินหกเดือน หรือสั่งให้ไปช่วยทำงานในศาลที่ต่างชั้นกับที่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นประจำอยู่ ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจสั่งให้ช่วยราชการตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ การโอนข้าราชการตุลาการไปเป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการพลเรือน ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้นั้นยินยอม

การให้ข้าราชการตุลาการไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการ
ตุลาการหรือตำแหน่งการเมืองในกระทรวงยุติธรรม ให้รัฐมนตรี
สั่งได้ เมื่อ ก.ต. เห็นชอบด้วย ในระหว่างที่ปฏิบัติงานเช่นว่านี้
ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะทำการพิจารณาพิพากษาคดีมิได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูง ให้ได้รับบรรจุเป็น
ข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ก่อนผู้ที่ได้
คะแนนต่ำลง มาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก ในกรณีมี
คะแนนเท่ากัน และไม่มีตำแหน่งพอบรรจุ ให้รัฐมนตรีชี้ขาดว่า
ผู้ใดจะได้รับบรรจุ

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใดหากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง
ตามมาตรา ๒๐ หรือเป็นบุคคลซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า มีชื่อเสียงหรือ
ความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการ
ตุลาการ เป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามการสอบคัดเลือก
นั้น”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะกราบบังคมทูลเพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้ แต่

(๑) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทนให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ ๘ หมวด ๓ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจย์ว่า กระทำผิดที่จะต้องถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ ก.ต. เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมอง จะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ข) เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ กิจดี หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ดี จะให้รับราชการต่อไปก็ไม่ได้ประโยชน์อันควรที่ดี ประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการตุลาการต่อไปก็ดี หรือมีเหตุอื่นใดอันไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการตุลาการต่อไปก็ดี และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ก) เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงทุพพลภาพ และ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ง) เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใด ก.ต. ได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ (๑) หรือ (๑๑) หรือเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง เว้นแต่กรณีตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสอง

(๒) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทุพพลภาพหรือเพราะเหตุรับราชการนาน ให้ทำได้เมื่อ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ เมื่อเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการตุลาการผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุครบกำหนดพ้นจากราชการ เพราะเหตุสูงอายุในปีถัดไปต่อเจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ถ้าเจ้ากระทรวงเห็นว่าข้าราชการตุลาการผู้ใดสมควร

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

“ได้รับการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อต่อเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้เจ้ากระทรวงดำเนินการต่อไป”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการตุลาการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ต. ประกอบด้วยรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ประธานศาลฎีกา เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกแปดคน ซึ่งข้าราชการตุลาการนอกจากผู้ช่วยผู้พิพากษาเป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ขั้นสิบขึ้นไปสี่คน และคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ขั้นสิบไปอีกสี่คน

ให้ ก.ต. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

เมื่อจะมีการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งหรือเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ครบกำหนดวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) พ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่า กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใด พ้นจากตำแหน่งกรรมการตุลาการหรือไม่ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยขาด คำวินิจฉัยขาดของรัฐมนตรีให้เป็นเด็ดขาด”

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ก.ต. มีอำนาจและหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง การย้าย การถอดถอน การเลื่อนตำแหน่งและการเลื่อนเงินเดือนผู้พิพากษา และคดีวินัยการต่าง ๆ ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีกรณีจะต้องขอความเห็นชอบของ ก.ต. ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ต. และเมื่อได้เสนอแล้วกรรมการคนหนึ่งคนใดจะเสนอต่อ ก.ต. ประการใดในเรื่องเดียวกันนั้นก็ได้”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

ข้อ ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ให้ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงแต่งตั้งข้าราชการธุรการสามัญคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมด้วย”

ข้อ ๑๙ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันใช้บังคับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการตุลาการที่มีอยู่ก่อนวันใช้บังคับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ทำหน้าที่ไปพลางก่อน

ข้อ ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๒๑ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ